

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

dunt, & viâ percipiendæ veritatis interceptiunt. Hæriticorum fortitudo & patientia similis est Catilinæ (cuius meminit Salustius) fortitudini, de qua S. Au. epistola 29. ad Hieronimum ita loquitur: Catilina, vt de illo scripserunt, qui nosse potuerunt, frigus, sitim, famem ferre poterat, eratq; patiens in edie, algoris, Vigiliæ supra quam cuiquam credibile est, ac per hoc & sibi & suis, magna præditus fortitudine videbatur. Sed hæc fortitudo prudens non erat, mala enim pro bonis eligebat. Temperans non erat, corruptelis enim turpissimis scedabatur, iusta non erat, nam contra patriam coniurauerat. Et ideo nec fortitudo erat, sed duritia sibi, vt stultos falleret, nomen fortitudinis imponebat. Nam si fortitudo esset, non vitium, sed virtus esset. Et post pauca: Acutius intuentibus, ignauia apparet ipsa duritia, quia laborem bonorū studiorum (quibus vera acquiri fortitudo) neglexerat,

CAPVT V.

CAeterum libenter fatemur & agnoscimus mores populi nostri, i-

IOANN SLOT HEF.

mò & magistrorum & prælatorum populi, admodum esse viciatos, negam⁹ tamē ob id veram doctrinam esse defendendam, & aduersarios fugiendum. Mandandum est omnibus in catholica Ecclesia, & disciplina ecclesiastica reuocanda est, subiiciendiq; sunt homines disciplinæ, vt fiant disciplinatiorēs. Quod quia factum non est, sed neglecta est disciplina ecclesiæ, ideo mores hominum corrupti sunt, & permissa est à Deo ad nostram correptionem hæc secta inualescere, quæ quemadmodum ob peccata nostra ad tempus præualuisse visa est, ita quoq; peccatis nostris vt cūque purgatis, & disciplina reuocata, tandem euanescet, quemadmodum & omnes omnium temporum sectæ & hæreses. Sed de illis satis. Illud postremo loco pensiculandum tibi atque expendendum propono, quod disertissimus & sanctissimus Papa Leo in sermone primo in festo S. Apostolorum Petri & Pauli, ait: Preciosa (inquiens) in conspectu domini mors sanctorum eius, nec vlllo crudelitatis genere destrui potest,

**Ecclesia
persecuti,
onibus au
getur.**

D
test, fac
religio
bus Ec
minicu
dum gr
plicata
ascensio
vincul
fames,
nec ex
tatibus
fide pe
lūm vi
tūm in
virgine
guinis
go. Na
famatr
cit, nim
orem f
tionib
magis
per di
aquæ v
ditæ.
tia, p

test, sacramento crucis Christi fundata religio. Non minuitur persecutionibus Ecclesia, sed augetur, & semper dominicus ager, segete ditiori vestitur, dum grana quæ singula cadunt, multiplicata nascuntur. Et in sermone. 2. de ascensione domini. Fidem nostram nõ vincula, non carceres, non exilia, non fames, non ignis, non laniatus ferarum, nec exquisita persequentium crudelitibus supplicia terruerunt. Pro hac fide per vniuersum mundum, non solum viri, sed etiam fœminæ, nec tantum impubes pueri, sed etiam teneræ virgines, vsque ad effusionem sui sanguinis decertauerunt. Et quòd D. Grego. Nazanzenus in oratione prima infamatrice in Iulianum imperatorem dicit, nimirum Christianismum honoratiorem ferè quàm imbecilliorè persequutionibus redditum, quoniam ijs animæ magis in pietate sunt obfirmatæ, & per discrimina tanquã ferrũ candens, aquæ vi temperatæ ac solidiores redditæ. Solet enim generosa prudentia, pertinacius violentiæ resistere,

Christiani
smus perse
cutioni-
bus reddi-
tus est ho-
noratior,

IOANN. SLOT. GEF.

non secus ac flamma à vento agitata, táto plus accenditur, quando vehementi us inflatur. Item quòd Lactantius Firmianus li. 5, c. 13. asserit, nempe Christianorum numerum semper de deorum cultoribus auctum, nunquam verò, ne in ipsa quidè persecutione diminutù, sed martyrum patientiam fuisse insuperabilem. Quæ res manifeste ostendit, aliquid in ea re esse rationis, quòd non sine causa vsque ad mortem defensum est, aliquid fundamenti & soliditatis, quòd religionem nostram non tantum iniurijs ac vexatione non soluerit, sed auexerit semper & fecerit firmiorè. Item quòd in illo libro de duplici martyrio ad fortunatum qui adiectus est operibus D. Cypriani legitur in hæc verba: Quis nescit fratres, quam vberem proventum effudit Ecclesiæ seges, Apostolorum ac cæterorum martyrum sanguine irrigata? Quo plus sanguinis effusum est, hoc magis ac magis effloruit multitudo fidelium, hoc latius sparsit suas propages, illa beata vitis à Christo stirpe surgens, & occupans orbem vniuersum.

DE
uersum
occide
strum. E
de cate
(inquit
cutione
fus Chr
impleb
mini pr
velut ou
Sed illa
sicut de
mino p
mites d
plus, q
guine r
ras, innu
morien
regna c
scendur
perbiæ
bat aut
no iden
tur, & e
farmeta
loca fa

uersum, quacunq; patet ab oriente ad occidentem, ab aquilone, vsque ad austrum. Et quod D. August. habet in lib. de catechizandis rudibus c. 23. Postea (inquit) grauiores & crebriores persecutiones ex incredulis gentibus, aduersus Christi Ecclesiam surrexerunt, & implebatur in dies singulos, verbũ domini prædicentis: Ecce ego mitto vos, velut oues in medio luporũ. Et cap. 24 Sed illa vitis, quæ per orbem terrarum, sicut de illa prophetatum, & ab ipso domino prænunciatũ erat, fructuosos palmites diffundebat, tanto pullulabat amplius, quanto vberiore martyrum sanguine rigabatur. Quibus per omnes terras, innumerabiliter pro fidei veritate morientibus, etiam ipsa persequentia regna cesserunt, & ad Christum cognoscendum atque venerandum, fracta superbiæ ceruice conuersa sunt. Oportebat autem vt eadem vitis, sicut à domino identidem prædictum erat, putaretur, & ex ea præciderentur infructuosa sarmẽta, quibus hæreses & scismata per loca facta sunt, sub Christi nomine,

Matt. 9

Y 5 non

F.
ata, tã
ementi
us Fir
christia
eorum
rò, ne
inutũ,
insupe
tendit,
d non
ensum
ditatis,
n tan
luerit,
miorẽ.
ci mar
s est o
næc ver
erem p
Aposto
sangu
ffusum
multi
suas p
to stir
em vni
uer-

IOANN. SLO. GEF.

non ipsius gloriam, sed suam quærentium, per quorum aduersitates, magis magisque exerceretur Ecclesia, & probaretur atque illustraretur, & doctrina eius & patientia.

CAPVT VI.

Fidei nostræ veritas,

Perfidia nunquam diu persistere potest.

EX horum sententijs proculdubio intelligis Cacodoxe, veram nostram esse fidem, eamque doctrinam, quam ab apostolis vsq; ad nos deriuatâ, adhuc tenemus atque defendimus illibatam, eò quòd nullis vnquam quantumuis immensis & intolerandis persecutionibus potuerit extingui aut minui, sed semper auctior reddita sit atq; validior. Econtrâ verò omnis doctrina erronea, quamuis etiam potentia fuit fulcita, semper tamen defecit tandem, quia solidissimæ veritatis fundamento non fuit subnixa. Et vt exemplum vnum aut alterum proferamus in medium, quid potentius fuit Arrianæ hæreseos professoribus, quàm defendebant non solùm plurimi Episcoporum, verùm etiam reges & imperatores, & tamen tandem ita euanuit, vt ne reliqua

DE
quia
rint?M
quatic
& cert
doxi a
perpes
inuicta
que vlt
tuit, q
lidata.
nus or
doxos
runt c
resis d
rocius
stis?E
coerce
vt mo
lionu
script
do pe
Catho
qui o
eos, n
doxa
statu